TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2019. gada 3. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Informācijas sabiedrība – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Direktīva 2000/31/EK – Starpnieku pakalpojumu sniedzēju atbildība – 14. panta 1. un 3. punkts – Mitināšanas pakalpojumu sniedzējs – Iespēja lūgt pakalpojuma sniedzējam izbeigt pārkāpumu vai brīdināt par pārkāpumu – 18. panta 1. punkts – Rīkojuma apjoma personīgās, materiālās un teritoriālās robežas – 15. panta 1. punkts – Vispārēja pārraudzības pienākuma neesamība

Lietā C-18/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 25. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 10. janvārī, tiesvedībā

Eva Glawischnig-Piesczek

pret

Facebook Ireland Limited,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*], tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents), K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],

ģenerāladvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: D. Diterts [*D. Dittert*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 13. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *E. Glawischnig-Piesczek* vārdā – *M. Windhager* un *W. Niklfeld*, *Rechtsanwälte*,

– *Facebook Ireland Limited* vārdā – *G. Kresbach*, *K. Struckmann* un *A. Tauchen*, *Rechtsanwälte*,

– Austrijas valdības vārdā – *G. Hesse* un *G. Kunnert*, kā arī *A. Jurgutyte-Ruez*, pārstāvji,

– Latvijas valdības vārdā – I. Kucina, E. Petrocka-Petrovska un V. Soņeca, pārstāves,

– Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *M. Figueiredo*, pārstāvji, kam palīdz *T. Rendas*, juridiskais padomnieks,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– Somijas valdības vārdā – *J. Heliskoski*, pārstāvis,

– Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun*, *F. Wilman* un *S. L. Kalėda*, kā arī *P. Costa de Oliveira*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 4. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Šis lūgums ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV 2000, L 178, 1. lpp.) 15. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Eva Glawischnig-Piesczek* un *Facebook Ireland Limited*, kuras juridiskā adrese ir Īrijā, jautājumā par vēstījuma publikāciju lietotāja profila vietnē sociālā tīkla platformā *Facebook*, kas bija vēstījums ar *E. Glawischnig-Piesczek* personas godu aizskarošiem komentāriem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2000/31 6., 7., 9., 10., 40., 41., 45.–48., 52., 58. un 60. apsvērumā ir noteikts:

“(6) [..] attiecoties tikai uz dažiem konkrētiem jautājumiem, kas rada problēmas iekšējā tirgū, šī direktīva pilnībā saskan ar nepieciešamību ievērot subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā.

(7) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un patērētāju uzticību, šai direktīvai ir jānosaka skaidra un vispārēja struktūra, kas ietvertu noteiktus elektroniskās tirdzniecības juridiskos aspektus iekšējā tirgū.

[..]

(9) Informācijas sabiedrības pakalpojumu brīva aprite daudzos gadījumos var būt konkrēts vispārīga principa atspoguļojums Kopienas tiesībās, proti, vārda brīvība, kā noteikts [Eiropas] Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas[, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī,] 10. panta 1. punktā, ko ratificējušas visas dalībvalstis; šā iemesla dēļ direktīvām, kas attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanu, jānodrošina, ka šī darbība ir sākama brīvi saskaņā ar šo pantu, vienīgi ievērojot ierobežojumus, kas noteikti minētā panta 2. punktā un Līguma 46. panta 1. punktā; šī direktīva nav paredzēta valstu pamatnoteikumu un principu ietekmēšanai attiecībā uz vārda brīvību.

(10) Saskaņā ar proporcionalitātes principu minētajā direktīvā paredzētie pasākumi ir stingri ierobežoti uz minimālo, kas nepieciešams, lai sasniegtu iekšējā tirgus pareizas darbības mērķi; ja ir vajadzīga darbība Kopienas līmenī, lai garantētu telpu, kas patiešām ir bez iekšējām robežām, ciktāl tas attiecas uz elektronisko tirdzniecību, šai direktīvai ir jānodrošina augsts to mērķu aizsardzības līmenis, kas skar vispārējas intereses, jo īpaši nepilngadīgo un personu cieņas un goda aizsardzību, patērētāju aizsardzību un sabiedrības veselības aizsardzīb[u] [..].

[..]

(40) Gan esošās, gan iespējamās atšķirības dalībvalstu tiesību aktos un precedentu tiesībās attiecībā uz to pakalpojumu sniedzēju atbildību, kas darbojas kā starpnieki, kavē vienmērīgu iekšējā tirgus darbību, jo īpaši traucējot starpvalstu pakalpojumu attīstībai un radot konkurences traucējumus; pakalpojumu sniedzējiem ir pienākums noteiktos apstākļos darboties nolūkā kavēt vai apturēt nelikumīgas darbības; šai direktīvai vajadzētu veidot pienācīgu pamatu operatīvu un uzticamu procedūru attīstībai, lai likvidētu pieeju nelegālai informācijai un izņemtu šādu informāciju [..].

(41) Šī direktīva rada līdzsvaru starp dažādām interesēm un izveido principus, uz kuriem var balstīt nozares līgumus un standartus.

[..]

(45) Starpnieku pakalpojumu sniedzēju saistību [atbildības] ierobežojumi, ko nosaka šī direktīva, neietekmē tiesības izdot dažādu veidu rīkojumus; šādus rīkojumus jo īpaši var veidot tiesu vai administratīvo iestāžu prasības izbeigt vai novērst jebkādu pārkāpumu, tostarp prasība izņemt nelegālu informāciju vai liegt pieeju tai.

(46) Lai gūtu labumu no saistību [atbildības] ierobežojuma, to informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējam, kas sastāv no informācijas glabāšanas, iegūstot faktiskas ziņas par nelegālām darbībām, jārīkojas ātri, lai izņemtu attiecīgo informāciju vai liegtu tai pieeju; izņemšana vai pieejas liegšana jāveic, ievērojot vārda brīvības principus un šajā sakarā izveidotās procedūras valsts līmenī; šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības noteikt īpašas prasības, kas jāievēro nekavējoties pirms informācijas izņemšanas vai liegšanas.

(47) Dalībvalstīm ir liegts uzlikt pārraudzības pienākumu pakalpojumu sniedzējiem tikai attiecībā uz vispārējiem pienākumiem; tas neattiecas uz pārraudzības pienākumu īpašos gadījumos un jo īpaši neietekmē valstu iestāžu rīkojumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(48) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības pieprasīt, lai pakalpojumu sniedzēji, kas glabā informāciju, ko sniedz viņu pakalpojumu saņēmēji, piemērotu pārziņas pienākumus, ko var pamatoti prasīt un kas ir noteikti ar valsts tiesību aktiem, lai atklātu un novērstu atsevišķus nelikumīgas darbības veidus.

[..]

(52) Efektīva iekšējā tirgus brīvību izmantošana rada nepieciešamību garantēt iesaistītajām pusēm efektīvu pieeju līdzekļiem, ar ko var noregulēt konfliktus; bojājumiem, kas var rasties sakarā ar informācijas sabiedrības pakalpojumiem, raksturīgs gan straujums, gan ģeogrāfiskais mērogs; ņemot vērā šo īpašo apstākli un nepieciešamību nodrošināt, ka valsts iestādes neapdraud savstarpējo uzticību, kurai vajadzētu pastāvēt, šī direktīva prasa dalībvalstīm nodrošināt, lai būtu pieejamas piemērotas tiesas procedūras; dalībvalstīm vajadzētu pārbaudīt [nepieciešamību sniegt] pieeju tiesas procedūrām ar atbilstīgiem elektroniskiem līdzekļiem.

[..]

(58) Šai direktīvai nevajadzētu attiekties uz pakalpojumiem, ko sniedz pakalpojumu sniedzēji, kas reģistrēti ārpuskopienas [trešajā] valstī; ņemot vērā elektroniskās tirdzniecības pasaules mērogu, tomēr vajadzētu nodrošināt, ka Kopienas tiesību akti atbilst starptautiskiem noteikumiem; šī direktīva neierobežo starptautisko organizāciju apspriežu rezultātus (starp citām PTO, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija, Apvienoto Nāciju Organizācijas Starptautiskās tirdzniecības tiesību komisija) par juridiskiem jautājumiem.

[..]

(60) Lai netraucētu elektroniskās tirdzniecības attīstību, juridiskajām pamatnostādnēm ir jābūt skaidrām un vienkāršām, paredzamām un saskaņotām ar noteikumiem, kas piemērojami starptautiskā līmenī, tā, lai tās negatīvi neietekmētu Eiropas rūpniecības konkurētspēju un netraucētu ieviest jauninājumus šajā sektorā."

4 Direktīvas 2000/31 14. pantā "Glabāšana [mitināšana]" ir noteikts:

"1. Ja tiek piedāvāts informācijas sabiedrības pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja piedāvātās informācijas glabāšanas, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzējs nav atbildīgs par informāciju, kas [uz]glabāta pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma, ar noteikumu, ka:

a) pakalpojuma sniedzējam nav faktisku zināšanu par nelikumīgu darbību vai informāciju un, attiecībā uz prasībām par bojājumiem, tas nezina par faktiem vai apstākļiem, kas liecina par nelegālu darbību vai informāciju;

vai

b) pakalpojuma sniedzējs pēc informācijas vai ziņu iegūšanas rīkojas ātri, lai izņemtu šādu informāciju vai liegtu tai pieeju.

[..]

3. Šis pants neietekmē tiesas vai administratīvās iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalstu juridisko sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam izbeigt vai novērst likuma pārkāpumu, kā arī neietekmē dalībvalstu tiesības izveidot procedūras, kas regulē informācijas izņemšanu vai pieejas liegšanu tai."

5 Saskaņā ar šīs direktīvas 15. panta 1. punktu:

"Dalībvalstis neuzliek vispārējas saistības pakalpojuma sniedzējiem, piedāvājot 12., 13. un 14. pantā minētos pakalpojumus, pārraudzīt informāciju, ko tie pārraida vai uzglabā, kā arī neuzliek pienākumu aktīvi meklēt faktus un apstākļus, kas norāda uz nelegālu darbību."

6 Minētās direktīvas 18. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka iespējas saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumu darbību ierosināt sūdzības tiesā ļauj ātri pieņemt pasākumus, tostarp pagaidu pasākumus, kas paredzēti iespējamo pārkāpumu likvidēšanai un iesaistīto interešu tālākas vājināšanas novēršanai."

Austrijas tiesības

7 Saskaņā ar *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilkodekss) 1330. panta 1. punktu persona, kurai goda aizskārums ir nodarījis reālus zaudējumus vai negūtu peļņu, ir pamatotas tiesības prasīt to atlīdzināšanu. Saskaņā ar šī panta 2. punktu tas tā ir arī gadījumā, ja kāda persona izplata faktus, kuri kaitē citas personas reputācijai, ienākumiem vai nākotnes iespējām un par kuru nepatiesumu tā zināja vai arī tai bija jāzina. Šādā gadījumā var tikt pieprasīts atsaukums un tā publicēšana.

8 Saskaņā ar *Urheberrechtsgesetz* (Autortiesību likums) 78. panta 1. punktu personu attēlus nedrīkst nedz publiski izstādīt, nedz citādi darīt pieejamus sabiedrībai, ja tā tiek pārkāptas attēlotās personas vai – ja šī persona ir mirusi, neatļaujot publicēšanu vai neizdodot šādu rīkojumu, – tās tuvinieka likumīgās intereses.

9 Saskaņā ar *E-Commerce-Gesetz* (Elektroniskās tirdzniecības likums) 18. panta 1. punktu mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem nav vispārēja pienākuma uzraudzīt sevis uzglabāto, pārraidīto vai publiskoto informāciju vai pēc savas iniciatīvas meklēt faktus, kas norāda uz nelikumīgām darbībām.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 *E. Glawischnig-Piesczek* bija *Nationalrat* (Nacionālā padome, Austrija) deputāte, *die Grünen* ("Zaļā partija") frakcijas vadītāja Parlamentā un šīs partijas priekšsēdētāja.

11 *Facebook Ireland* izmanto pasaules sociālo mēdiju platformu (turpmāk tekstā – "*Facebook Service*") lietotājiem, kas atrodas ārpus Amerikas Savienotajām Valstīm un Kanādas.

12 2016. gada 3. aprīlī kāds *Facebook Service* lietotājs savā personīgajā lapā dalījās ar rakstu no Austrijas tiešsaistes ziņu žurnāla *oe24.at* ar nosaukumu "Zaļie: bēgļiem jāsaglabā minimālais nodrošinājums", kā rezultātā šajā lapā tika radīta sākotnējās tīmekļa vietnes "reklāma", kurā bija ietverts šī raksta nosaukums, tā īss kopsavilkums, kā arī *E. Glawischnig-Piesczek* fotogrāfija. Turklāt šis lietotājs par šo rakstu publicēja komentāru, kas, pēc iesniedzējtiesas domām, tika izteikts prasītājas pamatlietā cieņai kaitējošā veidā, viņu aizvainoja un cēla viņai neslavu. Šo komentāru varēja izlasīt jebkurš *Facebook Service* lietotājs.

13 Ar 2016. gada 7. jūlija vēstuli *E. Glawischnig-Piesczek* it īpaši lūdza *Facebook Ireland* izdzēst šo komentāru.

14 Tā kā *Facebook Ireland* neizdzēsa minēto komentāru, *E. Glawischnig-Piesczek* cēla prasību *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerctiesa, Austrija), kas ar 2016. gada 7. decembra pagaidu noregulējuma rīkojumu lika *Facebook Ireland* nekavējoties un līdz galīgam procesa noslēgumam saistībā ar pārtraukšanas darbību pārtraukt publicēt un/vai izplatīt prasītājas pamatlietā fotogrāfijas, ja pievienotajā vēstījumā ir ietverti tādi pat un/vai līdzvērtīga satura apgalvojumi kā šī sprieduma 12. punktā minētie.

15 *Facebook Ireland* liedza Austrijā pieeju sākotnēji publicētajam saturam.

16 Saņēmusi apelācijas sūdzību, *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē, Austrija) atstāja spēkā pirmajā instancē izdoto rīkojumu attiecībā uz identiskiem apgalvojumiem. Minētā tiesa savukārt nosprieda, ka pienākums pārtraukt izplatīt līdzvērtīgas nozīmes apgalvojumus attiecas tikai uz tiem apgalvojumiem, par kuriem *Facebook Ireland* uzzinājusi no prasītājas pamatlietā, trešajām personām vai citādi.

17 *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerctiesa) un *Oberlandesgericht Wien* (Apelācijas tiesa Vīnē) savu nolēmumu pamatoja ar Autortiesību likuma 78. pantu un Civilkodeksa 1330. pantu, it īpaši nospriežot, ka publicētajā komentārā bija iekļauti apgalvojumi, kuri pārmērīgi aizskāra *E. Glawischnig-Piesczek* godu un lika domāt, ka viņa ir rīkojusies noziedzīgi, un šajā ziņā netika sniegti nekādi pierādījumi.

18 Abas puses pamatlietā iesniedza revīzijas sūdzību *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa, Austrija).

19 Lūgta lemt par to, vai rīkojums izbeigt darbību, kas izdots mitināšanas pakalpojuma sniedzējam, kurš pārvalda sociālo tīklu ar daudziem lietotājiem, var tikt attiecināts arī uz tekstuāli identiskiem un/vai līdzvērtīgiem paziņojumiem, par kuriem tas nav zinājis, *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) norāda, ka saskaņā ar tās judikatūru šāds pienākums ir jāuzskata par samērīgu, ja mitināšanas pakalpojuma sniedzējs ir jau uzzinājis vismaz par kaitējumu attiecīgās personas interesēm, ko izraisa lietotāja darbība, un ka tādējādi ir pierādījies risks, ka tiks izdarīti citi pārkāpumi.

20 Tomēr uzskatot, ka tajā izskatāmais strīds rada jautājumus par Eiropas Savienības tiesību interpretāciju, *Oberster Gerichtshof* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas [2000/31] 15. panta 1. punkts vispārējā veidā nepieļauj mitināšanas pakalpojuma sniedzējam, kurš nekavējoties nav izņēmis nelikumīgu informāciju, noteikt kādu no turpmāk minētajiem pienākumiem, proti, nekavējoties izņemt ne tikai šādu nelikumīgu informāciju [šīs] direktīvas 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, bet arī citu identiski formulētu informāciju:

– visā pasaulē;

– attiecīgajā dalībvalstī;

– ko sniedzis attiecīgais lietotājs visā pasaulē;

– ko sniedzis attiecīgais lietotājs attiecīgajā dalībvalstī?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde, vai tas attiecas arī uz līdzvērtīga satura informāciju?

3) Vai tas pats attiecas arī uz līdzvērtīga satura informāciju, tiklīdz pakalpojuma sniedzējs ir uzzinājis par šādu faktu?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un otro jautājumu

21 Ar pirmo un otro prejudiciālo jautājumu, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīva 2000/31, it īpaši tās 15. panta 1. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj dalībvalsts tiesai:

– izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst informāciju, kuru viņš uzglabā un kuras saturs ir identisks tai informācijai, kas iepriekš ir atzīta par nelikumīgu, vai bloķēt pieeju tai neatkarīgi no tā, kas ir pieteikuma par šīs informācijas uzglabāšanu autors;

– izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst informāciju, kuru viņš uzglabā un kuras saturs ir līdzvērtīgs tai informācijai, kas iepriekš ir atzīta par nelikumīgu, vai bloķēt pieeju tai;

– attiecināt šāda rīkojuma sekas uz visas pasaules līmeni.

22 Ievadā – nav strīda par to, ka *Facebook Ireland* sniedz mitināšanas pakalpojumus Direktīvas 2000/31 14. panta izpratnē.

23 Šajā ziņā jāatgādina, ka šīs direktīvas 14. panta 1. punkta mērķis ir atbrīvot no atbildības mitināšanas pakalpojuma sniedzēju, ja tas izpilda vienu no diviem šajā normā norādītajiem nosacījumiem, proti, tam nav bijis zināms par nelikumīgajām darbībām vai informāciju vai tas ir pēc šādu ziņu iegūšanas rīkojies ātri, lai izņemtu šādu informāciju vai liegtu pieeju tai.

24 Turklāt no Direktīvas 2000/31 14. panta 3. punkta – to lasot kopā ar tās 45. apsvērumu – izriet, ka šis atbrīvojums neietekmē valsts tiesu vai administratīvo iestāžu iespēju pieprasīt attiecīgajam mitināšanas pakalpojuma sniedzējam izbeigt vai novērst likuma pārkāpumu, ieskaitot šādas informāciju izņemšanu vai pieejas liegšanu tai.

25 No tā izriet, kā norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 32. punktā, ka mitināšanas pakalpojuma sniedzējs var būt uz dalībvalsts valsts tiesību pamata pieņemto rīkojumu adresāts, pat ja tas atbilst vienam no alternatīvajiem Direktīvas 2000/31 14. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, proti, pat ja tas netiek uzskatīts par atbildīgu.

26 Turklāt Direktīvas 2000/31 18. panta, kas ir ietverts tās III nodaļā "Ieviešana", 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis nodrošina, ka atbilstoši valsts tiesību aktiem pieejamie prasību veidi tiesā attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem ļauj ātri veikt pasākumus, tostarp pagaidu pasākumus, kas paredzēti, lai izbeigtu visus iespējamos pārkāpumus un novērstu attiecīgo interešu jebkādu jaunu aizskārumu.

27 Šajā lietā, kā izriet no šī sprieduma 13. punkta un no paša uzdoto prejudiciālo jautājumu teksta, visupirms, *Facebook Ireland* bija zināma konkrētā nelikumīgā informācija. Tālāk – šī sabiedrība nerīkojās ātri, lai izņemtu šādu informāciju vai liegtu pieeju tai, kā tas paredzēts Direktīvas 2000/31 14. panta 1. punktā. Visbeidzot, prasītāja pamatlietā ir vērsusies valsts tiesā, lai tā izdotu tādu rīkojumu, kāds ir minēts šajā 18. pantā.

28 Šīs direktīvas 52. apsvērumā ir precizēts, ka īpatnība, kura izriet no fakta, ka kaitējums, kas var rasties saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumiem, ir raksturojams gan ar to ātrumu, gan to ģeogrāfisko plašumu, kā arī nepieciešamību nodrošināt, lai valsts iestādes neapstrīdētu uzticēšanos, ko tās savstarpēji uztur, ir likusi Eiropas Savienības likumdevējam aicināt dalībvalstis panākt, lai būtu pieejami atbilstoši prasību veidi tiesā.

29 Tādējādi, īstenojot Direktīvas 2000/31 18. panta 1. punktu, dalībvalstīm ir īpaša novērtējuma brīvība attiecībā uz prasībām un procedūrām, kas ļauj veikt vajadzīgos pasākumus.

30 Vispār, tā kā šie pēdējie minētie pasākumi ir – atbilstoši šī noteikuma vairākām valodu versijām, kuru vidū it īpaši ir spāņu, angļu, un franču versijas, – skaidri paredzēti, lai izbeigtu "jebkuru" apgalvoto pārkāpumu vai lai novērstu "jebkādu" jaunu attiecīgo interešu aizskārumu, principā to īstenošanas nolūkā nevar prezumēt nekādu to piemērošanas jomas ierobežošanu. Šo interpretāciju šajā lietā nevar atspēkot ar apstākli, ka citas minētā noteikuma valodu versijas, it īpaši vācu valodas versija, nosaka, ka minētie pasākumi ir paredzēti, lai izbeigtu "apgalvoto pārkāpumu" un novērstu "jaunus attiecīgo interešu aizskārumus".

31 Savukārt Direktīvas 2000/31 15. panta 1. punktā ir precizēts, ka dalībvalstīm nav jāuzliek vispārējas saistības pakalpojuma sniedzējiem pienākums 12., 13. un 14. pantā minēto pakalpojumu izpildes nolūkā pārraudzīt informāciju, ko tie pārraida vai uzglabā, vai pienākums aktīvi meklēt faktus un apstākļus, kas atklāj prettiesiskās darbības.

32 Uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem ir jāsniedz atbilde, ņemot vērā visus šos noteikumus.

33 Pirmkārt, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2000/31 15. panta 1. punkts nepieļauj to, ka dalībvalsts tiesa izdod rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst vai bloķēt pieeju viņa uzglabātajai informācijai, kuras saturs ir identisks iepriekš par nelikumīgu atzītajai informācijai.

34 Šajā ziņā, lai gan ar šo 15. panta 1. punktu dalībvalstīm tiek aizliegts noteikt vispārēju pienākumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējiem pārraudzīt informāciju, ko tie pārraida vai uzglabā, vai pienākumu aktīvi meklēt faktus un apstākļus, kas atklāj prettiesiskās darbības, kā tas izriet no minētās direktīvas 47. apsvēruma, šāds aizliegums neattiecas uz pārraudzības pienākumiem, kuri ir "piemērojami konkrētā gadījumā".

35 Šāds konkrēts gadījums, tāpat kā pamatlietā, var izcelties no precīzas informācijas, kuru attiecīgais mitināšanas pakalpojuma sniedzējs uzglabā pēc sava sociālā tīkla noteikta lietotāja pieprasījuma un kuras saturu ir analizējusi un vērtējusi tās dalībvalsts kompetentā tiesa, kas sava vērtējuma beigās to ir atzinusi par nelikumīgu.

36 Ņemot vērā, ka sociālais tīkls atvieglo mitināšanas pakalpojuma sniedzēja uzglabātās informācijas ātru pārraidi starp tā dažādiem lietotājiem, pastāv faktisks risks, ka cits šī tīkla lietotājs vēlāk reproducē un dalās ar informāciju, kas ir bijusi kvalificēta kā nelikumīga.

37 Šādos apstākļos, lai panāktu, ka attiecīgais mitināšanas pakalpojuma sniedzējs novērš jebkādu attiecīgo interešu jaunu aizskārumu, kompetentā tiesa var leģitīmi pieprasīt no šī mitināšanas pakalpojuma sniedzēja, lai tas bloķētu pieeju uzglabātajai informācijai, kuras saturs ir identisks iepriekš par nelikumīgu atzītajai informācijai, vai izņemtu šādu informāciju neatkarīgi no tā, kas ir pieteikuma par to uzglabāšanu autors. Taču, it īpaši ņemot vērā šo attiecīgās informācijas satura identiskumu, šajā sakarā izdotais rīkojums nav uzskatāms par tādu, ar kuru mitināšanas pakalpojuma sniedzējam tiktu noteikts pienākums vispārējā veidā pārraudzīt viņa uzglabāto informāciju, nedz arī vispārējs pienākums aktīvi meklēt faktus un apstākļus, kas atklāj prettiesiskas darbības Direktīvas 2000/31 15. panta 1. punkta izpratnē.

38 Otrkārt, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2000/31 15. panta 1. punkts nepieļauj to, ka dalībvalsts tiesa izdod rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst vai bloķēt pieeju viņa uzglabātai informācijai, kuras saturs ir līdzvērtīgs iepriekš par nelikumīgu atzītajai informācijai.

39 No iesniedzējtiesas nolēmumā ietvertajām norādēm izriet, ka ar jēdzienu "līdzvērtīga satura informācija" iesniedzējtiesa saprot tādu informāciju, kas pauž vēstījumu ar būtībā nemainīgu saturu un kas tātad nenozīmīgi atšķiras no tās, kura ir atzīta par nelikumīgu.

40 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka informācijas satura nelikumīgums izriet nevis tikai no tā, ka tiek izmantoti konkrēti noteiktā veidā kombinēti jēdzieni, bet no fakta, ka šajā saturā paustais vēstījums ir atzīts par nelikumīgu, ja runa ir, kā tas ir šajā gadījumā, par godu aizskarošiem komentāriem attiecībā uz konkrētu personu.

41 No tā izriet – lai ar rīkojumu par nelikumīgas darbības izbeigšanu un tās atkārtošanās, kā arī jebkādu jaunu attiecīgo interešu aizskāruma novēršanu faktiski varētu panākt šādus mērķus, minēto rīkojumu ir jāvar attiecināt uz informāciju, kuras saturs, vienlaikus paužot to pašu vēstījumu, izmantoto vārdu vai to kombinācijas dēļ ir izteikts nedaudz atšķirīgā veidā salīdzinājumā ar informāciju, kuras saturs ir ticis atzīts par nelikumīgu. Ja tas tā nav – un kā uzsver iesniedzējtiesa –, ar šādu rīkojumu saistītās sekas var viegli apiet, uzglabājot tādus paziņojumus, kas gandrīz neatšķiras no iepriekš par nelikumīgiem atzītiem paziņojumiem, un tā rezultātā attiecīgajai personai varētu būt jāizmanto vairākas procedūras, lai panāktu to darbību izbeigšanu, no kurām tā ir cietusi.

42 Tomēr šajā kontekstā ir jāatgādina arī, kā tas izriet no Direktīvas 2000/31 15. panta 1. punkta un kā tas ir atgādināts šī sprieduma 34. punktā, ka dalībvalsts tiesa, pirmkārt, nevar izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojumu sniedzējam, nosakot viņam pienākumu vispārīgā veidā uzraudzīt informāciju, ko viņš uzglabā, nedz arī, otrkārt, likt tam aktīvi meklēt faktus vai apstākļus, kas ir nelikumīgā satura pamatā.

43 Šajā ziņā ir paši jānorāda, kā izriet no Direktīvas 2000/31 41. apsvēruma, ka Savienības likumdevējs, pieņemot šo apsvērumu, ir vēlējies radīt līdzsvaru starp dažādām iesaistītajām interesēm.

44 Tādējādi, Direktīvas 2000/31 15. panta 1. punkts nozīmē to, ka tāda rīkojuma, kāds minēts šīs direktīvas 18. panta 1. punktā, mērķis, to aplūkojot tās 41. apsvēruma gaismā, it īpaši mērķis efektīvi aizstāvēt personas cieņu un godu, nav sasniedzams ar pārmērīgu pienākumu noteikšanu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam.

45 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir svarīgi, ka līdzvērtīgā informācija tai, uz kuru ir atsauce šī sprieduma 41. punktā, ietver īpašus elementus, ko rīkojuma autors ir pienācīgi identificējis, tādus kā, piemēram, iepriekš konstatētā pārkāpuma skartās personas uzvārds, apstākļi, kādos šis pārkāpums ir konstatēts, kā arī līdzvērtīgs saturs tam, kas ir ticis atzīts par nelikumīgu. Šī līdzvērtīgā satura formulējuma atšķirībām salīdzinājumā ar saturu, kas atzīts par nelikumīgu, katrā ziņā nevajadzētu būt tādām, kas liek konkrētajam mitināšanas pakalpojuma sniedzējam veikt autonomu minētā satura vērtējumu.

46 Šādos apstākļos tāds pienākums kā šī sprieduma 41. un 45. punktā aprakstītais, pirmkārt, tā kā tas attiecas arī uz līdzvērtīga satura informāciju, šķiet esam pietiekami efektīvs, lai nodrošinātu ar godu aizskarošiem komentāriem skartās personas aizsardzību. Otrkārt, šī aizsardzība netiek nodrošināta, nosakot mitināšanas pakalpojuma sniedzējam pārmērīgu pienākumu, jo šim nolūkam nepieciešamā uzraudzība un izpēte attiecas tikai uz informāciju, kas ietver rīkojumā minētos elementus, un to godu aizskarošais līdzvērtīgais saturs neuzliek mitināšanas pakalpojuma sniedzējam pienākumu veikt neatkarīgu vērtējumu, tādējādi šis pēdējais minētais var izmantot automatizētas metodes un meklēšanas līdzekļus.

47 Tādējādi šāds rīkojums tostarp nav tāds, ar kuru mitināšanas pakalpojuma sniedzējam tiktu noteikts pienākums vispārējā veidā pārraudzīt sevis uzglabāto informāciju vai arī vispārējs pienākums aktīvi meklēt faktus un apstākļus, kas atklāj prettiesiskas darbības Direktīvas 2000/31 15. panta 1. punkta izpratnē.

48 Treškārt, lai gan iesniedzējtiesa nesniedz paskaidrojumus šajā sakarā sava prejudiciālā nolēmuma pamatojumā, tās Tiesai iesniegto prejudiciālo jautājumu formulējums norāda uz šaubām arī par to, vai Direktīvas 2000/31 15. panta 1. punkts eventuāli ir tāds, kas nepieļauj, ka tādi rīkojumi, kādi pieminēti šī sprieduma 37. un 46. punktā, varētu izraisīt sekas pasaules mērogā.

49 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, kā it īpaši izriet no Direktīvas 2000/31 18. panta 1. punkta, ka tajā šai ziņā nav paredzēti nekādi to pasākumu apjoma ierobežojumi, it īpaši teritoriāli, kurus dalībvalstis ir tiesīgas veikt saskaņā ar šo direktīvu.

50 Līdz ar to un ņemot vērā arī šī sprieduma 29. un 30. punktu, Direktīva 2000/31 neaizliedz to, ka rīkojumā minētie pasākumi izraisa sekas pasaules mērogā.

51 Tomēr no šīs direktīvas 58. un 60. apsvēruma izriet, ka, ņemot vērā elektroniskā pakalpojuma pasaules mērogu, Savienības likumdevējs uzskatīja, ka šajā jomā ir jānodrošina Savienības normu saskaņotība ar starptautiskā līmenī piemērojamām normām.

52 Dalībvalstu kompetencē ir uzraudzīt, lai to veiktajos pasākumos, kas izraisa sekas pasaules mērogā, būtu pienācīgi ņemtas vērā šīs pēdējās minētās normas.

53 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo un otro prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 2000/31, it īpaši tās 15. panta 1. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neaizliedz dalībvalsts tiesai:

– izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst informāciju, kuru viņš uzglabā un kuras saturs ir identisks tai informācijai, kas iepriekš atzīta par nelikumīgu, vai bloķēt pieeju tai neatkarīgi no tā, kas ir pieteikuma par šīs informācijas uzglabāšanu autors;

– izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst informāciju, kuru viņš uzglabā un kuras saturs ir līdzvērtīgs tai informācijai, kas iepriekš atzīta par nelikumīgu, vai bloķēt pieeju tai, ja vien ar šādu rīkojumu skartās informācijas uzraudzība un izpēte attiecas tikai uz tādu informāciju, kas pauž vēstījumu ar būtībā tādu pašu saturu kā tas, kura nelikumīgums ir konstatēts, un kas ietver

rīkojumā raksturotos elementus, un ja atšķirības šī satura formulējumā, salīdzinot ar to, kas raksturīgs iepriekš par nelikumīgu atzītajai informācijai, nav tādas, kas liek mitināšanas pakalpojuma sniedzējam veikt autonomu šī satura vērtējumu, un

– izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst rīkojumā norādīto informāciju vai bloķēt pieeju tai pasaules mērogā saskaņā ar atbilstīgām starptautiskajām tiesībām.

Par trešo jautājumu

54 Ņemot vērā uz pirmo un otro jautājumu sniegto atbildi, trešais jautājums nav jāizskata.

Par tiesāšanās izdevumiem

55 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību), it īpaši tās 15. panta 1. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neaizliedz dalībvalsts tiesai:

– **izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst informāciju, kuru viņš glabā un kuras saturs ir identisks tai informācijai, kas iepriekš ir atzīta par nelikumīgu, vai bloķēt pieeju tai neatkarīgi no tā, kas ir pieteikuma par šīs informācijas uzglabāšanu autors;**

– **izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst informāciju, kuru viņš uzglabā un kuras saturs ir līdzvērtīgs tai informācijai, kas iepriekš ir atzīta par nelikumīgu, vai bloķēt pieeju tai, ja vien ar šādu rīkojumu skartās informācijas uzraudzība un izpēte attiecas tikai uz tādu informāciju, kas pauž vēstījumu ar būtībā tādu pašu saturu kā tas, kura nelikumīgums ir konstatēts, un kas ietver rīkojumā raksturotos elementus, un ja atšķirības šī satura formulējumā, salīdzinot ar to, kas raksturīgs iepriekš par nelikumīgu atzītajai informācijai, nav tādas, kas liek mitināšanas pakalpojuma sniedzējam veikt autonomu šī satura vērtējumu, un**

– **izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst rīkojumā norādīto informāciju vai bloķēt pieeju tai pasaules mērogā saskaņā ar atbilstīgām starptautiskajām tiesībām.**

[Paraksti]